

จีนเข้าเส้นชัย
ทำเรื่อน้ำลึกพม่าเชื่อมคุณหมิง
'ท่าเรือทวาย'
รัฐบาล 'ปู' งานหนัก 'ยุ่น' ยิ่งเฉย

■ โต๊ะข่าวเออีซี AEC - AEC NEWS

พลันที่กลุ่มทหารที่ผูกขาดการบริหารประเทศเมียนมาร์ มาเป็นเวลานาน ทำการปฏิรูประบบการเมืองภายในประเทศและเปิดโอกาสให้นางองซาน ซูจี เข้าร่วมการเมือง ทำให้โครงการทางด้านเศรษฐกิจของประเทศนี้กลายเป็นที่จับตาของนักลงทุนนานาชาติ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการทำเรื่อน้ำลึกจำวผิว และท่าเรือที่ทวาย และเป็นที่ยูู้ ๆ กันว่า ท่าเรือทวายได้กลายมาเป็นนโยบายลำดับต้น ๆ ของรัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตรของไทยไปแล้ว

นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร

ประเทศเมียนมาร์ ต้องเร่งพัฒนาท่าเรื่อน้ำลึก เนื่องจากท่าเรือที่มีอยู่ล้วนเป็นท่าเรือในแม่น้ำ เช่นเดียวกับท่าเรือคลองเตยของไทย เศรษฐกิจของพม่าจะก้าวหน้าไปกว่านี้ได้ต้องมีท่าเรื่อน้ำลึก โดยการท่าเรือของประเทศเมียนมาร์เอง มีแผนที่จะสร้างท่าเรื่อน้ำลึกขึ้น ๔ แห่ง คือท่าเรือ จำวผิว (Kyaukpyu) อยู่ อ่าวเบงกอล ท่าเรือ กะเลกิวก (Kalegauk) อยู่ทะเลอันดามัน ท่าเรือ ทวาย (Dawei) และท่าเรือ ปากเปียน

แหล่งที่มา : หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ ปีที่ ๓๓ (๑) ฉบับที่ ๒๘๒๒ (๑) วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ - ๒ มีนาคม ๒๕๕๖ หน้า ๔๖

(Bokpyin) ในเขตตะนาวศรี ริมฝั่งทะเลอันดามัน

ท่าเรือจ้าวผิว (แปลว่าหินขาวในภาษาเมียนมาร์) หรือ เจียวเพียว ในภาษาจีนกลาง อยู่อ่าวเบงกอล ระยะ ๔๐๐ กิโลเมตร ทางตะวันตกเฉียงเหนือของกรุงย่างกุ้งใกล้เมืองชิตตะเว ในศตวรรษที่ ๑๗ เป็นเพียงหมู่บ้านประมงธรรมดา แต่เมื่อกองกำลังอังกฤษรบกับพม่าเมียนมาร์ ได้มาสร้างเมืองขึ้นขึ้น ซึ่งต่อมาได้เป็นเมืองท่าค้าข้าวไปเมืองไกลกาตา (กัลกัตตา) ของอินเดีย ท่าเรือน้ำลึกแห่งนี้เมื่อสร้างเสร็จแล้ว จะกลายเป็นจุดขนถ่ายน้ำมันและก๊าซธรรมชาติสำคัญของทั้งประเทศเมียนมาร์และจีน เป็นนโยบายทางยุทธศาสตร์ที่สำคัญของจีนแผ่นดินใหญ่

ท่าเรือกะเลก๊วก อยู่เกาะกะเลก๊วก เมืองเย จังหวัดมะละแหม่ง ชายฝั่งทะเลอันดามัน เป็นเมืองมอญ ห่างจากอำเภอแม่สอดของประเทศไทยประมาณ ๑๕๐ กิโลเมตร กลุ่มบริษัทพาวเวอร์พีฯ ของไทยสมัยที่ พล.อ. ชวลิต ยงใจยุทธ เป็นนายกรัฐมนตรีเคยแสดงความสนใจร่วมลงทุนกับเมียนมาร์

ท่าเรือทวาย อยู่ใกล้เมืองทวาย ตอนเหนือของอ่าวเมืองมะกัน ทางตะวันออกเฉียงใต้ของพม่า ในเขตตะนาวศรีเป็นรัฐมอญ อยู่ห่างจากอำเภอไทรโยค กาญจนบุรี ระยะทาง ๘๐ กิโลเมตรอยู่ห่างจากย่างกุ้ง ๖๑๔ กิโลเมตร บริษัทอิตาเลียน-ไทยฯแสดงความสนใจเข้าไปลงทุนกว่า ๑๕ ปีแล้วท่าเรือปกเปียนอยู่เขตตะนาวศรี ริมฝั่งทะเลอันดามัน อยู่คนละฝั่งกับอำเภอบางสะพาน ประจวบคีรีขันธ์ของไทย กลุ่มสหวิริยา ขาใหญ่ธุรกิจเหล็กของไทย เคยแสดงความจำนงจะไปลงทุนสร้างท่าเรือน้ำลึกเพื่อเชื่อมกับทะเลฝั่งอ่าวไทยโดยตั้งชื่อโครงการว่า Golden Gateway สมัยที่พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ เป็นนายกรัฐมนตรี

ท่าเรือน้ำลึกทั้ง ๔ แห่ง นี้รัฐบาลเมียนมาร์ไม่สามารถลงทุนสร้างเองได้เนื่องจากโดนปิดประเทศทางเศรษฐกิจจากประเทศตะวันตกอย่างยาวนาน ทำให้เจ้ามือหลักในการลงทุนก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกในประเทศเมียนมาร์มักเป็นนักลงทุนหรือรัฐบาลต่างชาติ โดยมีนักลงทุนจากสองประเทศคือจีน และ ไทย ที่อาสาเข้าไปร่วมลงทุนในช่วงที่โดนปิดประเทศ มีผลประโยชน์ของประเทศเจ้าภาพเป็นเป้าหมายสำคัญ นักลงทุนไทยแสดงความจำนงร่วมสร้างถึง ๓ ท่าเรือในช่วงปี ๒๕๔๐ คือทวาย กะเลก๊วก และ ปกเปียน ซึ่งเป็นช่วงที่รัฐบาลพม่าโดนคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจอย่างหนักจากประเทศตะวันตก

หลังสิ้นยุครัฐบาลพล.อ. ชวลิต ยงใจยุทธ โครงการที่นักลงทุนไทยจะเข้าไปลงทุนสร้างท่าเรือน้ำลึกในเมียนมาร์ได้เงียบหายไป ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการคว่ำบาตรของรัฐบาลประเทศตะวันตก ความพยายามเข้าไปเป็นเจ้าของท่าเรือสร้างท่าเรือน้ำลึกของไทย เริ่มมาคึกคักอีกครั้งในสมัยของรัฐบาลนายกรัฐมนตรีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร โดยฝ่ายไทยเร่งผลักดันโครงการท่าเรือน้ำลึกทวายอีกรอบหนึ่งท่ามกลางปัญหาและอุปสรรคอีกมากมาย

ในขณะที่เดียวกันประเทศจีนที่ไม่ต้องจำเป็นต้องฟังเสียงฝรั่งตะวันตกตั้งแต่แรก เดินหน้าเป็นเจ้าของท่าเรือร่วมกับรัฐบาลและเอกชนเมียนมาร์สร้างท่าเรือ จ้าวผิว และท่อน้ำมันและก๊าซ ต่อเชื่อมกับคุนหมิงของจีนจนสำเร็จเสร็จสิ้นลงเมื่อต้นปี ๒๕๕๖ นี้เอง

ท่าเรือ จ้าวผิว (Kyaukpyu)

สำนักข่าวซินหัวของจีน รายงานว่า บริษัท ไชน่าเนชั่นแนลปิโตรเลียม คอร์ป ประกาศว่าจะเริ่มขนถ่ายน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ ผ่านท่อน้ำมันยาว ๑,๕๐๐ กิโลเมตร และก๊าซยาว ๑,๗๐๐ กิโลเมตร จากท่าเรือ

แหล่งที่มา : หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ ปีที่ ๓๓ (๑) ฉบับที่ ๒๘๒๒ (๑) วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ - ๒ มีนาคม ๒๕๕๖ หน้า ๔๖

จ้าวผิว ไปที่คูนหมิงตันเดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ โดยเป็นยุทธศาสตร์ใหม่ของจีนในการขนน้ำมันจากตะวันออกกลาง เข้าสู่ภาคตะวันตกเฉียงใต้ ของจีนและก๊าซธรรมชาติจากเมียนมาร์ โดยไม่ต้องอ้อมแหลมมะละกา โดยท่อ้ำมันและก๊าซ สามารถขนถ่ายน้ำมันได้มากกว่า ๒๒ ล้านตันและก๊าซ ๔๒๐,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อปี

โดยเป็นส่วนที่อยู่ในเมียนมาร์ยาวประมาณ ๘๐๐ กิโลเมตรจากรัฐยะไข่ไปรัฐคะฉิ่น นอกจากนี้ท่อส่งน้ำมันและก๊าซแล้วมีโครงการที่จะสร้างทางรถไฟ คู่ไปกับท่อส่งน้ำมันด้วยโดยมีชาวมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๔ ว่า การรถไฟแห่งประเทศไทย จะทำการสร้างเส้นทางรถไฟวิ่งใต้ ๒๐๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง ยาว ๘๑๐ กิโลเมตร เชื่อมท่าเรือเจียวเปียวและเมืองต้าลี่ มณฑลยูนนานของจีนโดยใช้เวลาสร้าง ๓ ปี แต่จนถึงขณะนี้ยังไม่มีรายงานความคืบหน้า

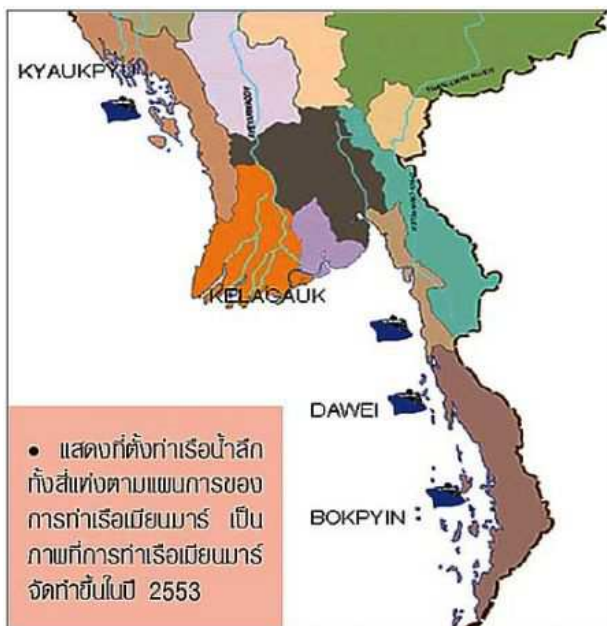
ฝ่ายเอกชนเมียนมาร์ที่เข้าร่วมก่อสร้างโครงการท่าเรือจ้าวผิว และท่อ้ำมันและก๊าซคือนายแพทย์ชา เจ้าของบริษัทหู้ๆและนายทุน มินต์ หรือสตีเวน ลอ ในนามของบริษัท เอเชียเวิลด์ฯ และกลุ่มบริษัท ไอจีซี โดยกลุ่มบริษัท หู้ๆ และกลุ่มไอจีซี ดูแลงานการจุดแหล่งสำรอง ก๊าซในทะเล การก่อสร้างท่อ้ำมัน และก๊าซ ส่วน เอเชีย เวิลด์ ดูแลงานการก่อสร้างท่าเรือ

กลุ่มบริษัทหู้ๆ (The Htoo Group of Companies หรือ HGC) เป็นกลุ่มบริษัทใหญ่ที่สุดในประเทศเมียนมาร์ มีนายแพทย์ ชา มหาเศรษฐีหนุ่มอันดับหนึ่งของเมียนมาร์เป็นเจ้าของธุรกิจในกลุ่มบริษัทหู้ๆ ประกอบด้วยสายการบินแอร์บักัน (แอร์ฟูกาม) บริษัท หู้ๆเทรดดิ้งฯ บริษัท หู้ๆดีโปรดักส์ฯ บริษัท เมียนมาร์เอเวียเอ็กซ์พอร์ตฯ (ผู้นำเข้าอาวุธจากรัสเซีย) เมียนมาร์เทรเซอร์รี่ส์ซอร์ต และบริษัท ออเรียม พาเลสฯ บริษัท ไอจีซีเอชอาร์ว้าฯ บริษัท ปาโวเทรดดิ้งฯ บริษัท ปาโวแอร์คราฟท์ลีสซิงฯ บริษัท เอเชียเวิลด์ฯ ธนาคารเอเชีย กรีนดีเวลลอป เม้นท์ โรงแรม ๑๗ แห่งมีห้องพักรวม ๑,๑๐๐ ห้อง เหมือนนิกเกิล หยก ทอง หินปูน ส่งออก ถั่วข้าว และไม้สัก ก่อสร้างและพัฒนาที่ดิน รวมทั้งสมาคมฟุตบอลด้วย

นายสตีเวน ลอ หุ่นส่วนสำคัญของบริษัท เอเชียเวิลด์ฯ ซึ่งตั้งบริษัทขึ้นทั้งที่สิงคโปร์และเมียนมาร์ก็คือบุตรชายของนายโล ซิง ฮาน ซึ่งเคยได้รับการกล่าวขานกันในฐานะราชายาเสพติดชนิดหนึ่ง

ส่วนไอจีซี กรุ๊ป เป็นกลุ่มธุรกิจใหญ่กลุ่มหนึ่งของประเทศเมียนมาร์ มีสองพี่น้อง นายป้ออง และ นายเน อ่อง ซึ่งเป็นลูกชายของนายอ่อง ตอง นายทหารใหญ่และอดีตรัฐมนตรีกระทรวงอุตสาหกรรม ๑ ของรัฐบาลทหารเมียนมาร์ ซึ่งดำรงตำแหน่งนานถึง ๑๔ ปี

โครงการท่าเรือจ้าวผิวและท่อยาวเกือบ ๒ พันกิโลเมตร นี้เริ่มขึ้นจากการลงนามของรัฐบาล ๒ ประเทศ โดยหน่วยงานที่เป็นผู้จัดทำการศึกษาและทำแผนแม่บทคือ กลุ่มบริษัท ซีดีกา (CITIC) เดิมชื่อ ไชน่าอินเตอร์เนชั่นแนลเทรดดิ้ง แอนด์ อินเวสเม้นต์ คอร์เปอเรชั่น เป็น รัฐวิสาหกิจที่ใหญ่ที่สุดของประเทศจีนทำธุรกิจทางการเงินและการลงทุน

รัฐบาลจีนได้ให้ความสำคัญกับ โครงการนี้มาก ได้ทุ่มทุนและให้ความ ช่วยเหลือแก่เมียนมาร์มากมาย ในหลาย โครงการ เพื่อปูทางไปสู่ความร่วมมือทาง ธุรกิจ โดยโครงการท่าเรือเจียวเพียวนี้ เริ่มต้นเดินหน้า ตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ หลังจากที่ นายสี จิ้นผิง ผู้นำรุ่นใหม่ของจีนเดินทาง ไปเยือนพม่าและลงนามสัญญาเอ็มโอยู ในเรื่องการขุดเจาะก๊าซธรรมชาติและ การจัดการท่อก๊าซ โดยจีนลงทุนกว่า ๙ พัน ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี ๒๕๕๔ สำหรับ โครงการนี้ ทำให้จีนกลายเป็นนักลงทุน ต่างประเทศรายใหญ่ที่สุดของเมียนมาร์

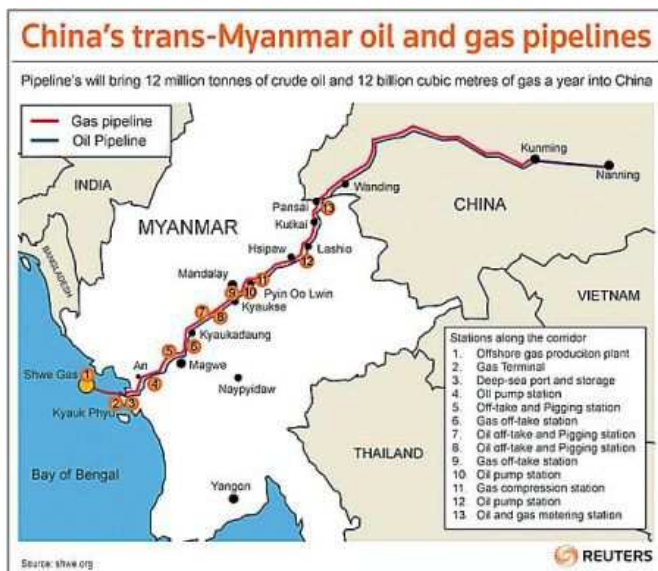
นายสี จิ้น ผิง

หลังจากลงนามแล้ว กลุ่มบริษัท ไชน่าเนชั่นแนลปิโตรเลียมคอร์ปอเรชั่น ของจีน ก็ลุยเข้าไปทำการ ก่อสร้างร่วมกับ นักลงทุนของเมียนมาร์ที่มีความสัมพันธ์ ใกล้ชิดกับรัฐบาลและผู้นำทหารเมียนมาร์ ทันที

ประเทศจีนให้ความสำคัญกับ โครงการนี้มากนอกจากจะให้นายสี จิ้น ผิง ผู้นำรุ่นที่ ๕ ของประเทศ มาเป็นคน เช่นสัญญาเอ็มโอยู แล้วยังได้เชิญ ผู้ อาวุโส นายพลตาน ฉ่วยไปเยือนจีนเพื่อ พุดคุยกันในโครงการ นี้และ เมื่อความสัมพันธ์จีนเมียนมาร์เริ่มจะมีปัญหาจน เมียนมาร์ หันไปหาพันธมิตรทางยุโรป และ สหรัฐอเมริกา จีนได้ส่งรัฐมนตรี กระทรวงการต่างประเทศมาเยือนพม่าใน ปี ๒๕๕๕ และให้ผู้นำของรัฐบาล เมียนมาร์ ไปเยือนจีนอย่างสม่ำเสมอ ด้วยการผลักดันของรัฐบาลจีน ความพร้อมของเงินทุน และความร่วมมือ ของรัฐบาลและเอกชนของเมียนมาร์ ทำให้โครงการท่าเรือเจียวเพียว ในชื่อ ของจีน และท่อส่งน้ำและก๊าซข้าม ประเทศ สำเร็จอย่างรวดเร็วทำให้ประเทศจีน มีช่องทางใหม่ในการนำ น้ำมันจาก ตะวันออกกลาง และ แอฟ ริกา เข้า ประเทศ ย่นระยะทางขนส่งน้ำมันเดิมไป หลายพันกิโลเมตรเพราะไม่ต้องวิ่งอ้อม แหลมมะละกา เส้นทางขนส่งน้ำมันและก๊าซ ธรรมชาติใหม่นี้จะก่อให้เกิดอุตสาหกรรม ต่อเนื่องอีกมากมายทั้งในเมียนมาร์

แหล่งที่มา : หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ ปีที่ ๓๓ (๑) ฉบับที่ ๒๘๒๒ (๑) วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ - ๒ มีนาคม ๒๕๕๖ หน้า ๔๖

และ เมืองตอนใต้ของจีน โดยในขณะเดียวกัน ก็จะทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนดุลยภาพ ทางทหารใน มหาสมุทรอินเดียด้วย เพราะ ประเทศจีนคงหาทางส่งกองทัพเรือมาลาดตระเวน ปกป้องเส้นทางขนส่งน้ำมัน ของตัวเอง ซึ่งจะมีผลทำให้เกิดการเผชิญหน้ากับแสนยานุภาพของสหรัฐอเมริกาและอินเดียอย่างแน่นอน

จากสำนักข่าวรอยเตอร์ แสดงเส้นทางท่อน้ำมันและก๊าซ พร้อมสถานีระหว่างเส้นทางจากท่าเรือจ้าวผู่ในเมียนมาร์ผ่านรัฐคะฉิ่น ถึงสถานีปลายทางในมณฑลคุนหมิงของจีน

ในขณะที่ โครงการทำเรื่อน้ำ ลึกใน เมียนมาร์ และเส้นทางท่อน้ำมัน และ ก๊าซ ที่มี ประเทศจีนเป็นเจ้าของ ภาพเศรษฐกิจสั้นอย่าง รวดเร็ว โครงการทำเรื่อน้ำลึกใหญ่โครงการที่ ๒ ของเมียนมาร์ คือท่าเรือทวาย ที่มีไทยเป็นเจ้าของภาพ ดูเหมือนว่าจะไปไม่ถึงไหน

ท่าเรือทวาย

โครงการท่าเรือทวาย เป็นโครงการที่บริษัทเอกชนของไทยคืออิตาเลียน ไทย แสดงความสนใจเข้าไปลงทุนตั้งแต่ ก่อนปี ๒๕๔๐ ในสมัยรัฐบาลของพล.อ. ชวลิต ยงใจยุทธเอกชนเมียนมาร์ ที่เดิม เข้าร่วมกับอิตาเลียนไทย ในโครงการ ท่าเรือทวาย ก็คือกลุ่มแม่กซ์ เมียนมาร์ ของนายซอ ซอ มหาเศรษฐีหนุ่มอันดับ ต้นๆ ของประเทศเช่นเดียวกับเทย์ ซา จากกลุ่มตู้ โดยเข้าถือหุ้น ๒๕% และถอน ตัวออกไปทำให้อิตาเลียนไทย ต้องวิ่งวุ่น หาพันธมิตรใหม่เพื่อมาขับเคลื่อนโครงการนี้ อิตาเลียนไทย เคว้ง ค้างอยู่นาน

ในความเคว้งค้างของอิตาเลียน-ไทย ในที่สุด รัฐบาลของนายกรัฐมนตรี น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ก็ยื่นมือเข้าช่วย ผลักโครงการนี้ต่อโดยมีการเซ็นสัญญา เอ็มโอยู อีกครั้ง ภายใต้ยุทธศาสตร์สร้าง ระเบียงเศรษฐกิจที่เชื่อมโครงข่ายขนส่ง ระหว่างท่าเรื่อน้ำลึกแหลมฉบังของไทย กับท่าเรือทวาย การขับเคลื่อนโครงการ ท่าเรื่อน้ำลึกทวาย โดยเจ้าภาพรัฐบาล ไทยคึกคักไม่แพ้รัฐบาลจีนตอนที่เร่งรัด สร้างท่าเรือจ้าวผู่

การทำงานของนายกรัฐมนตรี หญิงคนแรกของประเทศไทย เริ่มอย่าง เด่นชัดกลางปี ๒๕๕๕ เมื่อรัฐบาลไทย เชิญ นายเต็ง เส่ง ประธานาธิบดีเมียนมาร์มา เยือนไทยอย่างเป็นทางการในวันที่ ๒๒- ๒๔ กรกฎาคม โดยมีกำหนดการสำคัญ คือการเยี่ยมชมท่าเรือแหลมฉบังและฟัง บรรยายสรุปภาพรวมเศรษฐกิจ

แหล่งที่มา : หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ ปีที่ ๓๓ (๑) ฉบับที่ ๒๘๒๒ (๑) วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ - ๒ มีนาคม ๒๕๕๖ หน้า ๔๖

ในประเด็นของการเชื่อมท่าเรือน้ำลึกแหลมฉบัง กับท่าเรือทวาย

หลังจากที่มีการเกริ่นนำให้ ประธานาธิบดีเต็ง เส่ง ทราบเป็นทางการ แล้วนายกรัฐมนตรีของไทยก็เดินทางเยือน อย่างเป็นทางการ ขนาดไปร่วมเวทีประชุม สมัชชาสหประชาชาติ ที่กรุงนิวยอร์ก ระหว่างวันที่ ๒๓-๒๙ กันยายน ๒๕๕๕ ยัง นัดพบหารือกับประธานาธิบดีเต็ง เส่ง เรื่องท่าเรือทวายอย่างต่อเนื่อง การรุก จังหวะสามของนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ คือการเดินทางไปเยือนมาร์แบบเข้าไป เย็นกลับเพื่อพบกับประธานาธิบดีเต็ง เส่ง และตรวจเยี่ยมความคืบหน้าของโครงการ ท่าเรือน้ำลึกทวาย ในวันที่ ๑๗ ธันวาคม ค.ศ. ๒๕๕๕

การเดินทางไปเยือนมาร์ของ นายกรัฐมนตรีหญิงของไทยเพื่อพบกับ ประธานาธิบดี เต็ง เส่ง นั้นมีบทสรุปว่า ทั้ง ๒ ประเทศควรจะต้องตั้งประเทศที่ ๓ เข้า มาร่วมเพื่อทำให้โครงการท่าเรือทวาย ประสบความสำเร็จง่ายขึ้น โดยมุ่งที่ ประเทศญี่ปุ่น

นายชินโซะ อาเบะ

ดังนั้นเมื่อนายกรัฐมนตรีญี่ปุ่น นายชินโซะ อาเบะ เดินทางมาเยือน ประเทศไทยอย่างเป็นทางการ ระหว่างวันที่ ๑๗-๑๘ มกราคม ๒๕๕๖ รัฐมนตรีหญิง ของไทย จึงแจ้งให้นายอาเบะ ทราบถึง ความประสงค์ของประเทศไทยและเมียน มาร์ ที่จะให้ญี่ปุ่นมาร่วมเป็นหุ้นส่วนใน โครงการท่าเรือน้ำลึกทวาย และยังได้ แลกเปลี่ยนการพบปะกับนายกรัฐมนตรีของญี่ปุ่นที่ตึกไทยคู่ฟ้าว่า ทาง ญี่ปุ่นแสดงความสนใจลงทุนในโครงการ ท่าเรือทวาย ในขณะที่คำแถลงข่าวของ นายอาเบะ นั้นเป็นข้อความโดยทั่วไปโดย ไม่มีข้อความใดที่ผูกมัดประเทศญี่ปุ่นใน โครงการท่าเรือน้ำลึกแห่งนี้

ก่อนที่นายกรัฐมนตรีญี่ปุ่นนายชินโซะ อาเบะ จะมาเยือนไทย นายโนบุ ฮิโกะ ซาซากิ รัฐมนตรีช่วยกระทรวง เศรษฐกิจ อุตสาหกรรมและการค้าของ ญี่ปุ่นได้เดินทางไปประเทศเมียนมาร์ในวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ เพื่อลงนามในสัญญา ร่วมกับเมียนมาร์สร้างนิคมอุตสาหกรรม ใหญ่ที่สุดในเมียนมาร์ชื่อโครงการติวาลา (Thiwala) ใกล้ท่าเรือติวาลา ที่กรุงย่างกุ้ง ซึ่งเป็นท่าเรือขนถ่ายสินค้าหลักของเมียน มาร์ในปัจจุบัน เช่นเดียวกับที่ท่าเรือ คลองเตยเป็นท่าเรือหลักของไทยในอดีต

โครงการติวาลา ครอบคลุมพื้นที่ ๑๕,๐๐๐ ไร่ มีทั้งท่าเรือและนิคมอุตสาหกรรมมีกำหนดเริ่มลงมือก่อสร้างในปี ๒๕๕๖ นี้เองและมีกำหนดเสร็จในปี ๒๕๕๘ เป็นโครงการที่ญี่ปุ่นอนุมัติปล่อยเงินกู้มา ให้เรียบร้อยแล้วเพื่อให้เป็นนิคมอุตสาหกรรมที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งในระดับโลกที่ เดียว โดยก่อนหน้านี้ได้ตัดหนี้เก่าให้ รัฐบาลเมียนมาร์ เป็นรางวัลไปเรียบร้อยแล้ว

สำนักข่าวเอเอฟพี เคยอ้างเจ้า หน้าทีระดับสูงกระทรวงเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและการค้าของญี่ปุ่นว่า รัฐบาลให้ความสำคัญกับโครงการติวาลา สูงสุดโดยไม่กล่าวถึงโครงการท่าเรือน้ำ ลึกทวายแต่อย่างใด

หนังสือพิมพ์นิกเกอิ ของญี่ปุ่น รายงานว่า โครงการติวาลา ดำเนินการโดยบริษัทยักษ์ใหญ่ของญี่ปุ่น

แหล่งที่มา : หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ ปีที่ ๓๓ (๑) ฉบับที่ ๒๘๒๒ (๑) วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ - ๒ มีนาคม ๒๕๕๖ หน้า ๔๖

คือมีตซูบิชิ สุมิโตโม และ มาร์ูเบนิ โดยโครงการใหญ่ ของบริษัทญี่ปุ่นในนิคมอุตสาหกรรมแห่งนี้คือ โรงงาน ประกอบรถยนต์ของบริษัท ซูซูกิ มอเตอร์ จำกัด ซูซูกิ มีแผนที่จะ สร้างโรงงานประกอบรถยนต์และจักร ยานยนต์ใหญ่ที่สุดในอาเซียนขึ้นที่เมียน มาร์โดยมีแผนให้เป็นโรงงานผลิตเพื่อ ส่ง รถยนต์และจักรยานยนต์ขายทั่วอาเซียน โดยซูซูกิเข้าตลาดประเทศเมียนมาร์ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ และเตรียมจะสร้างโรงงาน ประกอบรถยนต์และรถจักรยานยนต์ ตั้งแต่ตอนนั้นแต่โครงการโดนพับไปจน กระทั่งรัฐบาลทหารเมียนมาร์ปฏิรูประบบ การเมือง โดยถอดเครื่องแบบ ออกจาก ราชการมาเป็นรัฐบาลพลเรือน ทำให้ ซูซูกิ คึกคักอีกครั้งหนึ่ง

โรงงานของซูซูกิที่นิคมอุตสาหกรรม จะมีกำลังการผลิตรถยนต์ ๒๐,๐๐๐-๓๐,๐๐๐ คันต่อปี และมีกำหนด สร้างโรงงานเสร็จในปี ๒๕๕๘ พร้อมกับ การกำหนดเสร็จของนิคมอุตสาหกรรม เลย์ทีเดียว *ท่าเรือ กะเลก๊วก (Kalegauk) และท่าเรือ ปกเปี่ยน (Bokpyin)*

ในส่วนของท่าเรือปกเปี่ยน ที่นัก ลงทุนไทยเคยแสดงความสนใจนั้นไม่มี ความคืบหน้าใดๆ เพราะไม่มีใครรับเป็น เจ้าภาพ มีแต่ท่าเรือกะเลก๊วก ที่มีรายงาน ว่ามีนักธุรกิจท้องถิ่นของรัฐมอญรายหนึ่ง ชื่อบริษัท ทะละ มอญ จำกัด (Tala Mon) ซึ่งเป็นนักธุรกิจใหญ่ของรัฐมอญ เสนอ ตัวลงทุนพัฒนาลานดอลลาสรัฐฯสร้าง ท่า เรือน้ำลึกขึ้นที่เกาะกะเลก๊วก เพื่อเชื่อม ต่อทางการพาณิชย์กับประเทศไทยเนื่อง จากอยู่ใกล้ด่านเจดีย์สามองค์ ที่จังหวัด กาญจนบุรี

บริษัททะละมอญฯ ซึ่งเป็นบริษัท ขนส่งสินค้าและค้าวัสดุก่อสร้างให้สัม ภาษณ์หนังสือพิมพ์ในรัฐมอญ ว่าบริษัท ไม่เพียงแต่จะสร้างท่าเรือเท่านั้น แต่มี

โครงการจะสร้างถนนเชื่อมท่าเรือ ที่เกาะ กะเลก๊วก กับด่านเจดีย์สามองค์ ด้วย โดย โครงการนี้ทาง รัฐมอญจะเสนอขอความเห็นชอบจากรัฐบาลที่เนย์ปีเตอร์ก่อน โครงการท่าเรือน้ำลึกทั้งสี่แห่ง ของเมียนมาร์ จนถึงขณะนี้สรุปได้ว่า สำเร็จเพียงโครงการเดียวคือ ท่าเรือน้ำ ลึกจ้าวผิว ซึ่งถือเป็นการเริ่มต้นของเส้น ทาง สายพลังงานใหม่ของจีน ที่จะทำให้เกิดโครงการต่อเนื่องมากมาย ทั้งนิคม อุตสาหกรรมปิโตรเคมี โรงกลั่นน้ำ มัน ทางรถไฟสายใหม่จากยูนนานสู่ทะเลอ่าว เบงกอล และการปรากฏตัวของกอง เรือรบจีนในทะเล อินเดียนและอันดามัน

ส่วนท่าเรือน้ำลึกทวาย เชื่อว่า ประเทศไทย ในฐานะเจ้าภาพร่วมกับรัฐ บาลเมียนมาร์ คงต้องทำงาน หนัก เพื่อ หาประเทศผู้ร่วมทุนรายที่สาม ซึ่งคงเป็น เรื่องไม่ง่ายเลย